Nr. 70. Swiecie, dnia 16 września 1926 r. **Rok V.**

PRZEDPŁATA: :: Miesięczna :: 1 złp. 30 gr.

Orędownik Urzędowy
powiatu świeckiego

PRZEDPŁATA: :: Miesięczna :: na pocztach już z odnoszeniem. 1 złp. 50 gr.

Administracja: Wydział Powiatowy w Swieciu. **Telefon nr. 21**

Treść:

(Nr. 861.) Dot. obowiązku zameldowania się oficerów w urzędach meldunkowych.

Na podstawie ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. Dz. Ust. Nr. 61 poz. 609, wzywam wszystkich tych oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia, formalnie przyjętych do wojska Polskiego, którzy dotychczas niezameldowali w Urzędzie Gminnym (Magistracie), lub we właściwym urzędzie meldunkowym swego miejsca zamieszkania względnie zmiany miejsca zamieszkania, zgodnie z par. 496 i 497 rozporządzenia wykonawczego do Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, oraz wszystkich wyżej wymienionych oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia, którzy w roku 1926 nie otrzymali kart przydziału mobilizacyjnego, ażeby zgłosili swoje dokładne adresy osobiście lub pisemnie najpóźniej do dnia 15. IX. 1926 r. w Urzędzie Gminnym (Magistracie) lub urzędzie meldunkowym.

Niezależnie od tego wzywam wszystkich wyżej wymienionych oficerów rez. posp. ruszenia, ażeby bezzwłocznie zawiadamiali bezpośrednio d-ców formacji macierzystych o swoim adresie, a jeżeli nie znają swojej przynależności ewidencyjnej, ażeby zawiadamiali o swoim adresie K-mdta P. K. U., na terenie której zamieszkują.

Winni niewypełnienia, na skutek niniejszego rozkazu obowiązku, wynikającego z postanowienia par. 496 i 497 Rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej — ulegną zależnie od okoliczności, ustalonych przez władze administracyjne zgodnie z art. 87 Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej karze grzywny do 500 zł., lub aresztu do 6 tygodni, albo też obu tym karom łącznie.

Dowódca O. K. VIII.
(—) Leon Berbecki, Generał Dywizji.

Podając powyższy rozkaz D. O. K. VIII do wiadomości polecam Panom Burmistrzom, Sołtysom i Przeł. Obsz. Dworsk. ogłosić go sposobem praktykowanym w swoich gminach.

Swiecie, dnia 11 września 1926 r. Ldz. 184-26

Starosta.

(Nr. 862.) Dot. rozporządzenia rejencji kwidzyńskiej w sprawie meldunkowej.

Rozporządzenie policyjne w sprawie meldunkowej.

Na podstawie § 137 ust. 2 ustawy i powszechnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 (zbiór ustaw nr. 195) w związku z §§ 6, 12 i 15 ustawy o administracji policyjnej z dnia 1 marca 1850 (zbiór ustaw nr. 265) rozporządzam dla obwodu rejencyjnego Kwidzyn za zgodą Wydziału Obwodowego, co następuje:

§ 1. Władze meldunkowe.

Władzą meldunkową w myśl niniejszego rozporządzenia policyjnego jest w obszarach dworskich Naczelnik obszaru dworskiego, w gminach wiejskich Sołtys, w miastach miejscowa władza policyjna (Urząd meldunkowy).

§ 2. Odmeldowanie.

Kto opuszcza swoją siedzibę, lub miejsce stałego zamieszkania w gminie, lub w obszarze dworskim, obowiązany jest siebie i swoich domowników, którzy z nim się wyprowadzają u władzy meldunkowej dotychczasowego miejsca zamieszkania osobiście, albo pisemnie odmeldować i przytem podać miejscowość, do której się wyprowadzić zamyśla.

Odmeldowanie ma nastąpić z reguły przed wyprowadzeniem się, dopuszczalnem jest jednakże, jeżeli wyjątkowe przeszkody zachodzą, odmeldować się w przeciągu 8 dni od czasu wyprowadzenia się.

Odmeldujący się obowiązany jest na żądanie władzy meldunkowej się wylegitymować.

§ 3. Zameldowanie.

Kto się sprowadza na stałe do pewnej gminy lub do obszaru dworskiego obowiązany jest osobiście lub pisemnie zameldować siebie i swoich domowników, którzy się z nim razem sprowadzają, u władzy meldunkowej nowej gminy zamieszkania, zameldowanie musi nastąpić w przeciągu 6 dni od przeprowadzenia się.

Jeśli sprowadzenie się nastąpiło z gminy, lub obszaru dworskiego, należących do Polski, należy przedłożyć poświadczenia odmeldowania się (§ 2 ustęp ostatni) z poprzedniej gminy zamieszkania.

Zameldujący obowiązany jest na żądanie władzy meldunkowej udzielić informacji o swoich osobistych stosunkach i jego domowników i jeżeli sprowadzenie się nastąpiło z innej jak z polskiej gminy (obszaru dworskiego), albo jeśli poświadczenie odmeldowania się nie może być przedłożone, winień się należycie wylegitymować.

O dokonanem zameldowaniu udziela władza na żądanie poświadczenia.

§ 4. Zameldowanie robotn. sezonowych.

Kto dotychczasowe miejsce swego stałego zamieszkania bez odmeldowania opuścił i w innym obwodzie gminnym, albo obszaru dworskiego przejściowo zamieszkuje, aby w rolnictwie, lub w jego ubocznych przemysłowych przedsiębiorstwach (cegielniach, cukrowniach, gorzelniach, browarach, lasach itp.) pracować, które z natury rzeczy tylko w pewnych porach roku są w ruchu, podlega także obowiązkowi zameldowania (§ 3 ust. 1, 3 i 4) w tej mierze, że poświadczenie odmeldowania przedkładać nie potrzebuje.

Skoro taki robotnik sezonowy wraca do swojej dotychczasowej siedziby lub miejsca stałego zamieszkania zpowrotem, w takim razie podlega tamże obowiązkowi zameldowania się zpowrotem (§ 3 ust. 1, 3 i 4.

§ 5. Meldowanie mieszkania.

Kto swoje mieszkanie zmieni w obwodzie gminy miejskiej, obowiązany zgłosić się osobiście lub pisemnie z określeniem nowego mieszkania w przeciągu 3 dni od zmiany u władzy meldunkowej. O nastąpionem zgłoszeniu udziela władza na żądanie poświadczenia.

§ 6. Obowiązani do meldowań.

Do przepisanych w §§ 2 do 5 meldowań są także osoby zobowiązane, które wyprowadzających, lub sprowadzających się jako lokatorów, służących, albo w innym charakterze przyjęli. Te osoby (właściciele domów, wydzierżawcy itp.) są jednakże wolne od kary, jeżeli nastąpiło meldowanie z innej strony podług przepisów niniejszego rozporz. policyjnego.

§ 7. Postanowienie karne.

Przeciwdziałania niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu karane będzie grzywną do 30 zł. w razie niemożności odpowiednim aresztem.

Kwidzyn, dnia 8 czerwca 1904 r.

Prezydent Rejencyjny.

Powyższe rozporządzenie policyjne podaję do publicznej wiadomości i przestrzegania.

PP. Burmistrzom, Sołtysom i Przełożonym Obszarów Dworskich polecam dokładnie zaznajomić się z powyższ. rozp. polic. i ściśle przestrzeganie takowego dopilnować.

Winnych przekroczenia należy podać władzom policyjnym do ukarania.

Swiecie, dnia 8 września 1926 r. Ldz. 13630-26 O, III.

Starosta.

(Nr. 863) Dot. zezwoleń na budowe w rejonach fortecznych.

Ogłoszenie.

Kompetencje na udzielanie zezwoleń na budowę w rejonach fortecznych.

Do czasu ogłoszenia nowych polskich ustaw o ograniczeniu budowania na obszarach fortecznych obowiązuje niemiecka ustawa z dnia 21 grudnia 1871 roku.

Wszyscy właściciele, którzy pobudowali się międzyczasem t. j. od czasu zniesienia Rządu niemieckiego do chwili obecnej, jak też właściciele, którzy pragną pobudować się w rejonach zakazu budowy, winni bezzwłocznie przystąpić do załatwienia formalności, związanych z wniesieniem prośby.

Jako przedwstępną konieczną formalność należy uważać wywiad w tut. Zarządzie Fortecznym odnośnie skonstatowania, w którym rejonie zakazu budowy jest domostwo, lub teren, do budowy przyznaczony, położony. W terminie 2-tygodniowym od chwili niniejszego ogłoszenia muszą być te przedwstępne formalności ukończone, t. zn. wywiad w tutejszym Zarządzie przeprowadzony.

W dalszym 2-tygodniowym terminie są poszczególni właściciele zobowiązani, przedłożyć do miejscowej władzy policyjnej podanie, zaopatrzone w 2 egzempl. potrzebnych rysunków budowlanych, w celu uznania. Jeżeli władza ta nie sprzeciwi się co do dopuszczalności tej budowy, przesyła to podanie do tutejszego Zarządu fortecznego do dalszego załatwienia. W razie władza wojskowa uzna pewne zmiany w rysunku w interesie twierdzy za konieczne, to wróci jeden egzemplarz rysunku z niezbędną zmianą, miejscowej władzy policyjnej w celu zawiadomienia wnioskodawcy.

Kierownik Zarządu Fortecznego.
w z. (—) Wazacz, kapitan.

Podając powyższe ogłoszenie do publicznej wiadomości, polecam pp. Sołtysom zainteresowanych gmin ogłosić je w swoich gminach sposobem tam praktykowanym.

Swiecie, dnia 9 września 1926 r. Ldz. 15121-26 O. IV.

Starosta.

(Nr. 864.) Dot. statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Podaję do wiadomości publicznej, że od roku 1926 (włącznie) statystyką stanu zatrudnienia objęte są wszystkie przedsiębiorstwa, które wykupiły świadectwa przemysłowe od I do VII-ej kategorji włącznie, za wyjątkiem gorzelń, zatrudniających poniżej 20 robotników (ujmowanych stale przez Państw. Monopol Spirytusowy), oraz zakładów górniczo-hutniczych (ujmowanych przez Urzędy Górnicze). Ponadto obowiązane są do przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia monopolowe przedsiębiorstwa przemysłowe oraz przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, mające charakter przemysłowy i prowadzone przez związki samorządowe, (elektrownie, tramwaje, przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji). Od roku 1926 również obowiązane są do przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia, w myśl porozumienia Głównego Urzędu Statystycznego z Ministerstwem Spraw Wojskowych, przemysłowe wytwornie wojskowe, zatrudniające powyżej 20 robotników cywilnych. Co się zaś tyczy innych zakładów przemysłowych, które w myśl powyższych wyjaśnień nie są objęte obowiązkiem przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia (jak n. p. wytwornie kolejowe P. K. P.), to ich objęcie nastąpi po porozumieniu się Głównego Urzędu Statystycznego z odnośnemi Władzami Centralnemi.

Wszystkie zakłady przemysłowe, obowiązane w myśl powyższych wyjaśnień do składania sprawozdań o stanie zatrudnienia, podzielone są na trzy następujące grupy:

Pierwsza grupa zakładów przemysłowych — obowiązanych do przedkładania sprawozdań miesięcznych:

Zakłady, zatrudniające chociażby w jednym z miesięcy drugiego półrocza 1925 r. lub w styczniu br. 20. lub więcej robotników, zostały wyznaczone do przedkładania sprawozdań miesięcznych.

Druga grupa zakładów — obowiązanych do nadsyłania sprawozdań 2 razy do roku w terminach półrocznych:

Zakłady, zatrudniające we wszystkich miesiącach drugiego półrocza 1925, lub w styczniu br. mniej niż 20 robotników, a które wykupiły świadectwa przemysłowe V-ej kategorji, za wyjątkiem młynów mącznych, olejarni parowych, browarów, fabryk drożdży, oraz nieuwzględnianych przez statystykę stanu zatrudnienia gorzelń, zatrudniających poniżej 20 rob., obowiązane są do nadsyłania sprawozdań pórocznych na 5. 2. i 1. 8. każdego roku.

Trzecia grupa zakładów — obowiązanych do przedkładania sprawozdań raz do roku za okres roczny:

Zakłady, zatrudniające we wszystkich miesiącach drugiego półrocza 1925, lub w styczniu br. mniej niż 20 rob., a które wykupiły świadectwa przemysłowe kategorji VI i VII, oraz te wszystkie, które będąc obowiązane w myśl powyższych wyjaśnień do przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia, nie zostały wyznaczone do przedkładania takich sprawozdań ani w terminach miesięcznych, ani półrocznych, obowiązane są do nadsyłania sprawozdań rocznych na 5. II. każdego roku.

Formularze, na których należy przesyłać sprawozdania o stanie zatrudnienia, rozsyła firmom Główny Urząd Statystyczny. Nieotrzymanie jednak od Głównego Urzędu Statystycznego odnośnych formularzy, nie zwalnia przedsiębiorstwa od złożenia sprawozdania w przepisanym terminie. Skoro zatem przedsiębiorstwo nie otrzyma na czas formularzy, winno samo takowe sporządzić ewentl. zwracać się po nie do władz administracyjnych I instancji (Starostwa), lub do Wojewódzkiego Wydziału Przemysłu i Handlu w Toruniu.

Na jednym formularzu mogą być podawane informacje dotyczące tylko jednego zakładu. Firma, posiadająca kilka zakładów, (n. p. tartak, fabrykę mebli, młyn itp.) winna wypełnić dla każdego zakładu osobny formularz.

Wszystkie zakłady przemysłowe (rzemieślnicze), obowiązane do przesyłania sprawozdań o stanie zatrudnienia, winny zawiadamiać Główny Urząd Statystyczny i Pana Wojewodę Pomorskiego Wydział Przemysłu i Handlu o każdem przejściowem zawieszeniu, zaprzestaniu na stałe, albo o wznowieniu produkcji w ciągu tygodnia, z podaniem przyczyn (§ 2 rozp. Rady Min. z dnia 6. II. 1922 Dz. Ust. 12 poz. 108).

Przedsiębiorstwa, które albo wcale nie nadeślą sprawozdania o stanie zatrudnienia, wzgl. doniesienia o zaprzestaniu lub wznowieniu produkcji, albo też sprawozdanie to wzgl. doniesienie prześlą nie w przepisanym terminie, będą karane w drodze administracyjnej po myśli § 5 wyżej wspomnianego rozp. Rady Ministr. z dnia 6. II. 1922 (do 500 zł.)

Swiecie, dnia 7 września 1926. Ldz. 13941-26 O. III.

Starosta.

(Nr. 865.) Dot. podkuwaczy koni

PP. Burmistrzów i Wójtów proszę o podanie mi nazwisk oraz miejsca zamieszkania wszystkich podkuwaczy samodzielnych i czeladników, wykonywujących już podkownictwo w dniu 1 stycznia 1885 roku (§ 4 Or. Ces. z 18. VI. 1884 Zb. praw str. 305), oraz wszystkich uprawiających podkownictwo na podstawie patentu podkowniczego na terenie odnośnego obwodu.

Ze względu na pilność sprawy oczekuję sprawozdania najpóźniej do dnia 17 września br.

Swiecie, dnia 11 września 1926 r. Ldz. 15240-26 O. III.

Starosta.

Nakładem Drukarni Powiatowej. Odpowiedzialny redaktor za treść urzędową N. Sekr. Dyr. biura W. P.: Pokorski.